

عنوان مقاله:

جایگاه و نقش و اهمیت آموزش ابتدایی در آموزش و پرورش

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس ملی نوآوری های اخیر در روانشناسی، کاربردها و توانمندسازی با محوریت رواندرمانی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

زهرا بوربور - آموزگار ابتدایی مدرسه موعود ابراهیم آباد پاکدشت

خلاصه مقاله:

در کشور ما ایران آموزش ابتدایی فرایندی است به مدت پنج سال که کودک از ۷ سالگی وارد این مقطع می شود و بدنبال شکل گیری هوشش و شخصیتش و رشد روحی و جسمی اش مراحل پنج ساله را طی می کند. زیربنای توسعه هرکشوری از طریق آموزش و پرورش آن کشور نهاده می شود که ستون های اصلی آن را باید در آموزش ابتدایی جست وجو کرد. این اهمیت به اندازه ای است که بی توجهی به آن، آثار زیانباری را در ابعاد مختلف بر پیکره پیشرفت و تعالی هر سرزمینی بر جای می گذارد. آموزش ابتدایی به سبب زیربنایی و پایه ای بودن، نقشی مبنایی در تعلیم و تربیت و به تبع آن در زندگی انسان برعهده دارد، به طوری که یک جزو اصلی زندگی در دنیای امروز محسوب می شود و در طی قرن های گذر عمر آموزش و پرورش، این ضرورت بیشتر شده و بر مبنایی بودن آن تاکید شده است. دوره ابتدایی یکی از دوره های با اهمیت در نظام های آموزش و پرورش است، چراکه زمینه و شرایط شکل گیری شخصیت و رشد همه جانبه افراد در این دوره فراهم می شود. به اعتقاد برخی از صاحب نظران، این دوره مناسب ترین فرصت برای تحصیل و یادگیری است و سرآغاز رشد استعداد های کودک است. «چنانچه کودکان در این سنین مهارت های لازم را نیاموزند، فرصت جبران آن در مراحل بعدی رشد وجود نخواهد داشت.

کلمات کلیدی:

کلیدواژه: جایگاه، نقش، آموزش، ابتدایی، آموزش و پرورش

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1622300>

